

Arrest

nr. 309 144 van 1 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BADWAL
Van Breestraat 20
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. BADWAL.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Poolse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1984.

Verzoeker verklaart België te zijn binnengekomen begin februari 2024. Op 26 april 2024 dient hij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 5 juni 2024 wordt verzoeker (via videogehoor) gehoord door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal).

Op 7 juni 2024 neemt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal) een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (E.U. onderdaan). Dit is de thans bestreden beslissing, die diezelfde dag per drager aan verzoeker ter kennis werd gebracht.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Poolse nationaliteit. U bent katholiek christen van religie en Pool van etnie. U werd geboren op (...) september 1984 in Zary. U woonde behalve in Zary ook in Silesië, Jasnice en

Wroclaw. U behaalde uw diploma aan de beroepsschool en werkte in Polen als arbeider, mijnwerker en lasser.

In 2009 trok u naar Berlijn, waar u elf maanden werkte en verbleef. Na uw terugkeer naar Polen werd u veroordeeld tot twee gevangenisstraffen, één van een jaar en zes maanden en een van twee jaar en vier maanden, in de periode 2009-2013. U verklaart veroordeeld geweest te zijn omdat u tweemaal dronken een fiets bestuurde, eenmaal dronken een wagen bestuurde, en wegens een diefstal.

In augustus 2020 verliet u Polen definitief. U trok opnieuw naar Duitsland, waar u werk vond via kennissen. U diende er geen verzoek om internationale bescherming in. U bleef in Duitsland tot februari 2024, wanneer het bedrijf waar u werkte failliet ging.

Op 9 februari 2024 trok u naar België.

Vanaf eind 2022 begonnen op uw adres in Polen oproepingsbrieven te komen van de Poolse politie. Sindsdien kwamen er volgens uw moeder ongeveer tien oproepingen binnen, en vroegen politiemannen haar soms of ze iets van u gehoord had, maar zij vertelde hen niets. U meent dat dit te maken zou hebben met twee kameraden van u die gearresteerd werden in een zaak van hooliganisme. U vreest zelf valselijk beschuldigd en gearresteerd te worden. U had het in Polen ook moeilijk om aan werk te geraken.

Op 25 april 2024 werd u gearresteerd en van uw vrijheid benomen omdat u bij de Belgische politie gekend stond voor verschillende feiten. Op 26 april 2024 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

U legde geen documenten neer ter staving van uw asielaanspraak.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 4° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal bevoegd is om een aanvraag tot het bekomen van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 die ingediend wordt door een onderdaan van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen of door een onderdaan van een Staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de Europese Unie, dat nog niet in werking is getreden, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in de voormelde lidstaat of staat zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade.

Hiermee beoogt de wetgever het oneigenlijk gebruik van de asielprocedure, die hij veronderstelt bij onderdanen van EU-lidstaten, in te dijken. Op 26 juni 2008 heeft het Grondwettelijk Hof eveneens gesteld dat “gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn” (GWH, nr. 95/2008, d.d. 26 juni 2008).

Dit brengt met zich mee dat een verzoek om internationale bescherming in voorkomend geval niet-ontvankelijk wordt verklaard behoudens de EU-onderdaan aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

U maakt niet aannemelijk dat er wat u betreft sprake zou zijn van dergelijke gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

U haalt u aan dat u problemen kent met het Poolse gerecht: u vreest valselijk beschuldigd te worden in een zaak rond hooliganisme. Aan dat motief kan echter geen enkel geloof worden gehecht.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat uw houding allerminst te rijmen valt met die van een verzoeker die nood heeft aan internationale bescherming. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u vóór u uw huidige verzoek om internationale bescherming in België indiende, eerst in Duitsland verbleef van augustus 2020 tot februari 2024, zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Ook uw verzoek in België diende u pas in op 26 april 2024, nadat u al bijna drie maanden op het grondgebied verbleef. Bij confrontatie daarmee stelt u enkel dat u werkte in Duitsland en dat u in België een nieuw paspoort ging aanvragen maar de kans niet meer had omdat u gearresteerd werd, wat geenszins een verklaring vormt voor de laattijdigheid van uw aanvraag (CGVS p. 10). Uw houding getuigt niet van een ernstig en urgent vreesbewustzijn in uw hoofde. Uit uw handelwijze blijkt immers dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst. Deze vaststelling ondermijnt reeds in niet te onderschatten mate de geloofwaardigheid en ernst van de problemen die u inroept.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u het heeft nagelaten dit motief te vermelden tijdens uw eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken. U stelde daar enkel in het algemeen dat u de Poolse wet en rechtbanken vreest omdat die niet aan de normen van de EU beantwoorden. Wanneer u gevraagd werd waarom u dit vreest, kwam u echter niet verder dan een uitleg over economische problemen (Vragenlijst 3.4 en 3.5). En op de vraag of u naast de reeds aangehaalde problemen nog problemen had met uw autoriteiten,

stelde u van niet (Vragenlijst 3.7 A). Bij confrontatie hiermee komt u niet verder dan te stellen dat men u op het eerste gehoor vertelde dat het een algemeen gehoor was, en dat de details op het CGVS zouden volgen (CGVS p. 9). Dat verklaart geenszins waarom u zelfs niet in het kort zou vermelden dat u momenteel persoonlijk geveiseerd wordt door het Poolse gerecht. Dergelijke omissie schaadt de geloofwaardigheid van uw beweringen reeds in ernstige mate.

Verder zijn uw verklaringen over de oproepingen die u krijgt - een tiental sedert eind 2022 - onaannemelijk, hetgeen uw geloofwaardigheid nog verder schaadt. Zo claimt u aanvankelijk dat er op uw adres oproepingen komen waarin staat dat u naar het politiecommissariaat moet om verklaringen af te leggen. Wanneer u gevraagd wordt waar die schriftelijke oproepingen momenteel zijn, beweert u plots dat u er geen enkele heeft: u krijgt immers geen oproepingen, maar aangetekende brieven die u persoonlijk zou moeten gaan halen bij de post. Wanneer u ermee geconfronteerd wordt dat u zo toch niet kan weten waarover die aangetekende brieven gaan, werpt u tegen dat er wel een stempel van de politie op staat. Bij confrontatie met het feit dat uit een politiestempel nog steeds niet kan worden afgeleid om wat voor zaak het gaat, stelt u dan weer dat politiemannen uw moeder persoonlijk hebben verteld waarover het gaat. Ook dat komt bevreemdend over: dat de politie u een aangetekende brief probeert te sturen die u enkel persoonlijk mag ontvangen, maar anderzijds wel bereid is om aan uw moeder te vertellen wat er aan de hand is, komt niet aannemelijk over (CGVS p. 8-9). Dergelijke volatiliteit is bovendien allerm minst ernstig en schaadt uw geloofwaardigheid nog verder.

Tot slot claimt u - wanneer u gevraagd wordt waarom u in België pas een verzoek om internationale bescherming indiende nadat u opgepakt werd - dat u een afspraak had bij de Poolse ambassade, om een nieuw paspoort op te halen (CGVS p. 10). Dat mag ernstig verbazen: gezien u precies de Poolse overheid vreest, kan niet worden ingezien waarom u zich zelf tot de Poolse overheid zou wenden en zich zo onder de aandacht brengen. Bij confrontatie daarmee komt u niet verder dan te stellen dat iemand anders de afspraak bij de ambassade voor u geregeld heeft. De onaannemelijkheid heeft echter niets te maken met wie de afspraak regelde: het komt hoe dan ook bijzonder ongeloofwaardig over dat u zich vrijwillig wou wenden tot de ambassade van de overheid die u beweert te vrezen.

Er moet geconcludeerd worden dat er géén geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen met het Poolse gerecht. Hieruit kan dan ook niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofde.

Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat, zelfs indien wél geloof zou worden gehecht aan dit asielmotief, quod non, u dan nog niet aannemelijk maakt dat u in Polen geen bescherming zou kunnen inroepen tegen deze problemen. U verklaart dat u het nagelaten heeft zich te informeren over welke mogelijkheden u zou kunnen inroepen binnen Polen om zich te wapenen tegen valse beschuldigingen (CGVS p. 9-10). Tot slot kan nog worden aangestipt dat het de autoriteiten van een rechtsstaat vrij staat om onderzoek te voeren naar schendingen van haar wetten en tot vervolging over te gaan indien er onrechtmatigheden werden vastgesteld.

U verklaarde verder dat het in Polen moeilijk is om aan werk te geraken, omwille van de algemeen moeilijke economische situatie, en voor u persoonlijk omdat u een strafblad heeft (Vragenlijst 3.5, CGVS p. 10-11). Dit zijn echter uitsluitend economische motieven, die geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Verder moet worden aangestipt dat u wel degelijk gewerkt heeft in Polen, als arbeider, lasser en mijnwerker. Voorts staat het een werkgever vrij om te vragen of zijn (potentiële) werknemers een strafblad hebben, en kan ook worden opgemerkt dat u ook na uw gevangenisstraffen nog gewerkt heeft in Polen (CGVS p. 4-6). Hieruit kan dan ook niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In wat met veel goede wil zou kunnen worden beschouwd als een "middel", geeft verzoeker aan niet akkoord te zijn met de motivering in de bestreden beslissing. Hij meent dat hij wel aantoonst dat hij blootgesteld kan worden aan vervolging of ernstige schade.

Hij legt uit dat hij een onschuldige toeschouwer was bij een voetbalmatch in november 2019 en dat hierna mensen ten onrechte opgepakt werden. Ondertussen zouden er al 200 mensen zijn opgepakt. Hij vervolgt dat hij eerst geprobeerd heeft om via een integere manier zelf een eigen paspoort aan te vragen en dat hij via een tussenpersoon hiertoe een afspraak had geboekt. Hij acht de nood aan internationale bescherming noodzakelijk. Hij vervolgt dat zijn vrees voor het Poolse gerecht wel degelijk relevant is daar twee politieagenten aan zijn moeder meegedeeld hebben dat zij haar zoon willen ondervragen over twee personen waarmee hij geen enkele connectie heeft. Zijn vrees ontstaat volgens hem uit het gegeven dat er tot 200

mensen werden opgepakt na een voetbalmatch, die onschuldig zijn en niet bestempeld kunnen worden als hooligan. Hij voegt nog toe dat hoewel toevallig, de vrees voor ernstige schade en vervolging, pas tot leven is gekomen nadat hij was opgepakt en dat hij zichzelf wilde bewijzen dat hij op twee benen kan staan.

Er worden geen documenten bij het verzoekschrift gevoegd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren indien de verzoeker een onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in de voormelde lidstaat zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade.

In de parlementaire voorbereiding wordt hierover het volgende gesteld: *“In het geval van een verzoek dat wordt ingediend door een onderdaan van een EU-lidstaat of kandidaat EU-lidstaat, kan eveneens overgegaan worden tot de niet-ontvankelijkheid van de asielaanvraag. Gezien (kandidaat)-lidstaten immers bijzonder hoge normen inzake mensenrechten in acht nemen, bestaat het vermoeden dat onderdanen uit deze (kandidaat)-lidstaten geen nood hebben aan internationale bescherming. Dit is een weerlegbaar vermoeden, zoals ook reeds wordt weergegeven in het huidige artikel 57/6, eerste lid, 2°.”* (Parl. St. Kamer, 2016-17, nr. 54-2548/001, p. 106).

Er geldt een weerlegbaar vermoeden dat een persoon die onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie geen nood heeft aan internationale bescherming. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het beginsel van wederzijds vertrouwen en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de Europese Unie in de hand werken. Uit het voorgaande volgt een vermoeden dat verzoeker, die de Poolse nationaliteit heeft, in Polen geen gegronde vrees voor vervolging heeft, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

Dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie is een feit. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuren. *In casu* gelden de omstandigheden van de Poolse onderdanen als maatstaf of standaard, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

3.2. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoont dat hij in Polen, het land waarvan hij de nationaliteit heeft, een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden.

3.3. Verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat: hij vreest bij een terugkeer naar Polen valselijk te zullen worden beschuldigd in een zaak rond (voetbal)hooliganisme.

3.4. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing (evenwel terecht) dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade en baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

i) er wordt geen geloof gehecht aan zijn verklaring dat hij problemen kent met het Poolse gerecht omdat (a) verzoekers houding allerminst te rijmen valt met die van een verzoeker die nood heeft aan internationale bescherming daar hij in Duitsland verbleef van augustus 2020 tot februari 2024, zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen en hij zijn verzoek in België pas indiende na bijna drie maanden op het grondgebied te hebben verbleven; (b) verzoeker geen verklaring heeft voor de laattijdigheid van zijn aanvraag; (c) verzoeker heeft nagelaten dit motief te vermelden tijdens zijn eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken; (d) zijn verklaringen over de oproepingen die hij krijgt - een tiental sedert eind 2022 – onaannemelijk zijn; en (e) gezien hij precies de Poolse overheid vreest, niet kan worden ingezien waarom hij zichzelf tot de Poolse overheid zou wenden en zich zo onder de aandacht brengen;

ii) ten overvloede en zelfs indien wél geloof zou worden gehecht aan dit asielmotief, *quod non*, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij in Polen geen bescherming zou kunnen invoeren tegen deze problemen: (a) verzoeker verklaart dat hij heeft nagelaten zich te informeren over welke mogelijkheden hij zou kunnen invoeren binnen Polen om zich te wapenen tegen valse beschuldigingen en (b) het staat de autoriteiten van een rechtsstaat vrij om onderzoek te voeren naar schendingen van haar wetten en tot vervolging over te gaan indien er onrechtmatigheden werden vastgesteld; en

iii) de moeilijke economische situatie gepaard gaande met het hebben van een strafblad, zijn uitsluitend economische motieven, die geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Bovendien heeft verzoeker wel degelijk gewerkt in Polen, als arbeider, lasser en mijnwerker en heeft hij ook na zijn gevangenisstraffen nog gewerkt in Polen.

3.5. Verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift niet in het minst in om afbreuk te doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing, op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nood aan internationale bescherming geloofwaardig of aannemelijk maakt. Hij beperkt zich in het verzoekschrift tot het beknopt herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het op algemene wijze poneren van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade, het formuleren van algemene opmerkingen en het louter ontkennen van de gevolgtrekkingen in de bestreden beslissing, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of weerleggen, noch een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

3.6. Zoals de commissaris-generaal pertinent opmerkt, getuigt verzoekers houding allerminst van een nood, laat staan een dringende nood aan internationale bescherming.

3.6.1. Verzoeker ontkracht noch weerlegt waar in de bestreden beslissing op goede grond wordt vastgesteld: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat uw houding allerminst te rijmen valt met die van een verzoeker die nood heeft aan internationale bescherming. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u vóór u uw huidige verzoek om internationale bescherming in België indiende, eerst in Duitsland verbleef van augustus 2020 tot februari 2024, zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Ook uw verzoek in België diende u pas in op 26 april 2024, nadat u al bijna drie maanden op het grondgebied verbleef. Bij confrontatie daarmee stelt u enkel dat u werkte in Duitsland en dat u in België een nieuw paspoort ging aanvragen maar de kans niet meer had omdat u gearresteerd werd, wat geenszins een verklaring vormt voor de laattijdigheid van uw aanvraag (CGVS p. 10). Uw houding getuigt niet van een ernstig en urgent vreesbewustzijn in uw hoofde. Uit uw handelwijze blijkt immers dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst. Deze vaststelling ondermijnt reeds in niet te onderschatten mate de geloofwaardigheid en ernst van de problemen die u inroept.”*

Het vage en algemene betoog in het verzoekschrift waarbij *“Verzoeker wenst (...) mee te delen dat, hoewel toevallig, de vrees voor ernstige schade en vervolging pas tot leven kwam nadat hij werd opgepakt.”*, betreft louter een herhaling van zijn eerdere verklaringen aan de commissaris-generaal, waarbij deze laatste in zijn beslissing terecht heeft opgemerkt dat dit geen verklaring biedt voor de laattijdigheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

Ofschoon verzoeker, zoals hij op algemene wijze beweert zonder dit enigszins met enig concreet begin van bewijs te staven, op zijn adres in Polen reeds sinds eind 2022 verschillende oproepingen -op het Commissariaat-generaal maakte hij melding van minstens 10 schriftelijke oproepingen- zou hebben gekregen van de Poolse politie, en de Poolse politie sindsdien al meermaals bij (een van) zijn ouders naar hem zou hebben geïnformeerd, waaruit verzoeker afleidt dat hij door het Pools gerecht en ruimer de Poolse overheid wordt gevisieerd (NPO, p. 8-9), liet hij geheel na om hiervoor internationale bescherming te zoeken in Duitsland, waar hij jarenlang verbleef tot begin 2024, en wachtte hij nadien in België nog maandenlang alvorens hier voor het eerst om internationale bescherming te verzoeken. In navolging van de commissaris-generaal wordt vastgesteld dat verzoeker geen afdoende reden biedt voor het dermate laat(tijdig) verzoeken om internationale bescherming.

De vaststelling dat verzoeker zo lang wachtte om internationale bescherming aan te vragen, waarvoor hij allerminst een goede reden biedt, is een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relateert als dusdanig de ernst en geloofwaardigheid van de door hem geschetste problemen en vrees en voorgehouden nood aan internationale bescherming.

3.6.2. Dit geldt des te meer gelet op verzoekers verklaringen, een uitleg die hij in het verzoekschrift herhaalt, dat hij in België pas een asielaanvraag heeft ingediend nadat hij zichzelf eerst hier persoonlijk had proberen te wenden tot de door hem gevreesde Poolse autoriteiten, de Poolse ambassade in Brussel. Op de vraag van de *protection officer* (hierna: PO) tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal waarom hij in België pas na een paar maand asiel heeft gevraagd, en dit bij zijn arrestatie, luidde verzoekers antwoord: *“Ik had afspraak voor paspoort te maken in ambassade in Brussel, maar ik werd gepakt, ik heb dat niet meer kunnen doen, ik werd opgepakt”* (NPO, p. 10).

De bestreden beslissing duidt in dit verband pertinent op het volgende: *“Tot slot claimt u - wanneer u gevraagd wordt waarom u in België pas een verzoek om internationale bescherming indiende nadat u opgepakt werd - dat u een afspraak had bij de Poolse ambassade, om een nieuw paspoort op te halen (CGVS p. 10). Dat mag ernstig verbazen: gezien u precies de Poolse overheid vreest, kan niet worden ingezien waarom u zich zelf tot de Poolse overheid zou wenden en zich zo onder de aandacht brengen. Bij confrontatie daarmee komt u niet verder dan te stellen dat iemand anders de afspraak bij de ambassade voor u geregeld heeft. De onaannemelijkheid heeft echter niets te maken met wie de afspraak regelde: het komt hoe dan ook bijzonder ongeloofwaardig over dat u zich vrijwillig wou wenden tot de ambassade van de overheid die u beweert te vrezen.”* (eigen onderlijning)

Met zijn betoog in het verzoekschrift dat hij deze afspraak niet zelf heeft geboekt, maar via een tussenpersoon, gaat verzoeker er opnieuw aan voorbij dat het er niet toe doet wie voor hem die afspraak heeft gemaakt, maar wel het feit op zich dat voor hem/in zijn naam een afspraak werd gemaakt met de Poolse ambassade in Brussel om er een paspoort te regelen. Dat verzoeker zinnens was -hetgeen zijn arrestatie evenwel verhinderde- om zich vrijwillig, spontaan en persoonlijk bij de Poolse autoriteiten te melden om documenten te regelen en af te halen en zich aldus zo zelf onder de aandacht van de autoriteiten stelde, doet op manifeste wijze afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging vanwege zijn nationale autoriteiten. Het haalt zijn verklaarde problemen met en vrees voor de Poolse autoriteiten op fundamentele wijze onderuit.

De uitleg van verzoeker in het verzoekschrift dat aangezien hij geen enkel identiteitsdocument heeft, hij zelf probeerde, via een integere manier zo luidt het, om op zijn eigen benen te staan door een paspoort aan te vragen bij de Poolse ambassade en dit door *“eerst zelf de nodige stappen te ondernemen”*, wijzigt niets aan de vaststelling dat hij zichzelf spontaan en uit eigen beweging in/onder eigen naam richtte tot de autoriteiten die hij verklaart te vrezen, hetgeen die vrees dus geheel ondergraaft.

Overigens wordt niet ingezien, en verzoeker licht niet toe, wat de link is tussen enerzijds het proberen te bekomen van een (nieuw) Pools paspoort via de Poolse ambassade in Brussel, en anderzijds afwachten ervan alvorens om internationale bescherming te verzoeken. Het biedt dan ook geenszins een reden, laat staan afdoende reden voor het dermate laat(tijd) indienen van zijn beschermingsverzoek. Het wijst er op dat verzoeker louter zijn verblijf in België wenst(e) te bestendigen, veeleer dan dat hij effectief ten aanzien van Polen enige vrees (bij terugkeer) koestert.

3.7. De Raad treedt voorts de commissaris-generaal bij dat verzoekers wijzigende en onaannemelijke verklaringen omtrent de beweerdde oproepingen aan zijn adres in Polen, de ernst en geloofwaardigheid van zijn verklaarde problemen en vrees, en zijn algehele geloofwaardigheid in het algemeen, verder op de helling zetten.

Bij gebrek aan enig concreet en dienstig verweer in het verzoekschrift, blijft hetgeen hierover in de bestreden beslissing als volgt wordt gemotiveerd onverminderd gehandhaafd, en dit wordt door de Raad tot het zijne gemaakt: *“Verder zijn uw verklaringen over de oproepingen die u krijgt - een tiental sedert eind 2022 - onaannemelijk, hetgeen uw geloofwaardigheid nog verder schaadt. Zo claimt u aanvankelijk dat er op uw adres oproepingen komen waarin staat dat u naar het politiecommissariaat moet om verklaringen af te leggen. Wanneer u gevraagd wordt waar die schriftelijke oproepingen momenteel zijn, beweert u plots dat u er geen enkele heeft: u krijgt immers geen oproepingen, maar aangetekende brieven die u persoonlijk zou moeten gaan halen bij de post. Wanneer u ermee geconfronteerd wordt dat u zo toch niet kan weten waarover die aangetekende brieven gaan, werpt u tegen dat er wel een stempel van de politie op staat. Bij confrontatie met het feit dat uit een politiestempel nog steeds niet kan worden afgeleid om wat voor zaak het gaat, stelt u dan weer dat politiemannen uw moeder persoonlijk hebben verteld waarover het gaat. Ook dat komt bevreemdend over: dat de politie u een aangetekende brief probeert te sturen die u enkel persoonlijk mag ontvangen, maar anderzijds wel bereid is om aan uw moeder te vertellen wat er aan de hand is, komt niet aannemelijk over (CGVS p. 8-9). Dergelijke volatiliteit is bovendien allerminst ernstig en schaadt uw geloofwaardigheid nog verder.”*

3.8. Verzoeker ontkent noch betwist in zijn verzoekschrift dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken essentiële informatie met betrekking tot de kern van zijn verklaarde nood aan internationale bescherming totaal onvermeld liet.

Hij gaat in het verzoekschrift niet in het minst in op hetgeen hierover in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd, met name: *“Daarnaast moet worden opgemerkt dat u het heeft nagelaten dit motief te vermelden tijdens uw eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken. U stelde daar enkel in het algemeen dat u de Poolse wet en rechtbanken vreest omdat die niet aan de normen van de EU beantwoorden. Wanneer u gevraagd werd waarom u dit vreest, kwam u echter niet verder dan een uitleg over economische problemen (Vragenlijst 3.4 en 3.5). En op de vraag of u naast de reeds aangehaalde problemen nog*

problemen had met uw autoriteiten, stelde u van niet (Vragenlijst 3.7 A). Bij confrontatie hiermee komt u niet verder dan te stellen dat men u op het eerste gehoor vertelde dat het een algemeen gehoor was, en dat de details op het CGVS zouden volgen (CGVS p. 9). Dat verklaart geenszins waarom u zelfs niet in het kort zou vermelden dat u momenteel persoonlijk gevisieerd wordt door het Poolse gerecht. Dergelijke omissie schaadt de geloofwaardigheid van uw beweringen reeds in ernstige mate."

Deze vaststelling, welke door verzoeker niet wordt betwist laat staan in een ander daglicht wordt geplaatst, zet de geloofwaardigheid van verzoekers relaas verder op de helling.

3.9. Verzoeker maakt derhalve, gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen, zijn verklaarde problemen met en vrees voor het Poolse gerecht, en ruimer de Poolse autoriteiten, niet aannemelijk of geloofwaardig.

3.10. Zelfs als zou geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde feiten en vrees voor gerechtelijke vervolging door de Poolse overheid, *quod non*, blijkt uit niets en toont hij niet aan dat het hem in Polen dienaangaande aan beschermingsmogelijkheden ontbreekt.

Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift geen, laat staan een ernstige poging om een ander licht te werpen op hetgeen hierover als volgt in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd: *"Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat, zelfs indien wél geloof zou worden gehecht aan dit asielmotief, quod non, u dan nog niet aannemelijk maakt dat u in Polen geen bescherming zou kunnen invoeren tegen deze problemen. U verklaart dat u het nagelaten heeft zich te informeren over welke mogelijkheden u zou kunnen invoeren binnen Polen om zich te wapenen tegen valse beschuldigingen (CGVS p. 9-10). Tot slot kan nog worden aangestipt dat het de autoriteiten van een rechtsstaat vrij staat om onderzoek te voeren naar schendingen van haar wetten en tot vervolging over te gaan indien er onrechtmatigheden werden vastgesteld."*

3.11. Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift evenmin in op volgend motief van de bestreden beslissing: *"U verklaarde verder dat het in Polen moeilijk is om aan werk te geraken, omwille van de algemeen moeilijke economische situatie, en voor u persoonlijk omdat u een strafblad heeft (Vragenlijst 3.5, CGVS p. 10-11). Dit zijn echter uitsluitend economische motieven, die geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Verder moet worden aangestipt dat u wel degelijk gewerkt heeft in Polen, als arbeider, lasser en mijnwerker. Voorts staat het een werkgever vrij om te vragen of zijn (potentiële) werknemers een strafblad hebben, en kan ook worden opgemerkt dat u ook na uw gevangenisstraffen nog gewerkt heeft in Polen (CGVS p. 4-6). Hieruit kan dan ook niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofde."*

Deze pertinente motivering blijft derhalve, bij gebrek aan enig (dienstig) verweer, gehandhaafd. Dat verzoeker een strafblad heeft in Polen, waar hij blijkens zijn verklaringen in totaal een 3 tot 4- tal jaar in de gevangenis heeft gezeten voor diefstal en het onder invloed besturen van voertuigen, neemt overigens niet weg dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij ook na zijn gevangenisstraf nog op de Poolse arbeidsmarkt terecht kon en actief was.

3.12. De Raad voegt hier nog aan toe dat uit verzoekers verklaringen duidelijk naar voren komt dat zijn verzoek om internationale bescherming (louter) is ingegeven vanuit de wil om hier in België een (legaal) verblijf te (proberen te) regelen om hier te kunnen werken, en niet omwille van een vrees ten aanzien van Polen.

Dit blijkt o.a. uit en wordt geïllustreerd door verzoekers verklaringen zoals die staan te lezen in het "Administratief rapport – Illegaal verblijf" opgenomen verslag van verzoekers gehoor op 25 april 2024, (tijdens diens arrestatie) daags voor verzoeker effectief een beschermingsverzoek indiende.

In het verslag -waarin voorts o.a. staat te lezen dat tijdens een periode van een tweetal maanden voor het hier indienen van een beschermingsverzoek, verzoeker zich in België al liet opmerken voor feiten zoals winkeldiefstal, verstoring openbare orde, openbare dronkenschap, ontlasten in het openbaar, exhibitionisme alsook verkrachting- staat als antwoord op de vraag waarom hij niet terugkeert naar zijn land van herkomst te lezen: *"Ja. Ik wil hier werken"* (AD, map 7 'inventaris + documenten DVZ', administratief dossier Fedpol van 25 april 2024). Op het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker in diezelfde zin dat *"als je zou hier ID of paspoort hebben, zou ik ook werk kunnen zoeken"* (NPO, p. 7). Geheel ten overvloede stipt de Raad aan dat gelet op de in het administratief dossier opgenomen documentatie en verslagen van de Belgische politie, verzoeker goed op weg is om ook in België een strafblad op te bouwen, en uit het door de politie genoteerde blijkt dat hij in Duitsland ook al tegen de lamp liep en een boete kreeg, hetgeen blijk geeft van een voortdurend zeer laakbaar en regelmatig strafbaar gedrag met verstoring van de openbare orde en derden.

Dat verzoeker in België wil verblijven en wil werken, betreft bovendien elementen die niet relevant zijn in het kader van een verzoek om internationale bescherming, waarbij de vrees voor vervolging in of het risico op ernstige schade bij terugkeer naar het land van herkomst, *in casu* Polen, dient te worden onderzocht. Het heeft derhalve geen uitstaans met de beoordeling van verzoekers situatie in en bij terugkeer naar Polen en kan dus ook niet weerhouden worden om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

3.13. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij in Polen zal worden blootgesteld aan vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of aan het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juli tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS